

Kapılar

– HayrettinYazcı · 13 Ekim 2010

Açılır kapılar her gelen gider
Telini titretir bir ince keder
Bir keder dediğin kaç gurbet eder

Hem gurbet yüzsüzdür sıla yüzsüzdür
Ufuklara çöken sarı bir güzdür

İşte geldim gidiyorum bir hırsız
Hırsım ki içim de nasıl sınırsız
Yüzümü dönmeden siz tanırsınız

Duvarları yosun tutmuş yapılar
Ardımızdan zılgıt çalan kapılar

Altı çökmüş üstü viran bu yerin
Zamansızca terkedilen evlerin
Kıyamında kaçıp giden devlerin

Hu çeker sonsuza bu viraneler
Hayata gam salan dar pencereler

Kaç yürek oynamış kalırken darda
Kaybolan izler ki karanlıklarda
Unutulmuş kaç göz aralıklarda

Kimsesizliktendir burda sancılar
Dumanı yok halelenir acılar

Eser bad-ı saba hep ılık ılık
Özleme acıya kalmış aralık
Sessizlik bu evde çok kalabalık

Sahipsiz biçilen son ekinlerin
Düğünü var şimdi burda cinlerin

Destelemiş günahı ve sevabı
Molla Mehmet okuya dur Kitabı
Anahtarı kayıp bu bizim kapı

Kimsesiz bir el ki açıp kapatır
Yıllardır hasrete diş gıcırdatır

Deli kısırakların demir nalına
Çivi çak özlemin ince dalına
Çok görme bir selam gül edalına

Bütün kapıları açıp desturla
Öp alınından sevdiğini gururla

Hayrettin YAZICI